

UZASADNIENIE

(...) 1 F. S. (1) z siedzibą w W. w dniu 14 lutego 2013 roku wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym domagał się zasądzenia od pozwanej L..pl – net Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwoty 1 108,99 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k. 1-6).

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż pozwaną łączyła z pierwotnym wierzycielem (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych, z tytułu której pozwana nie dokonała zapłaty za świadczone usługi. Powód podniósł, iż następnie (...) Sp. z o.o. dokonała przelewu wierzytelności na rzecz powoda, na mocy której powód nabył prawo do przedmiotowej wierzytelności.

W dniu 28 lutego 2013 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym w całości uwzględnił roszczenia powoda (k. 7).

Od powyższego orzeczenia pozwana wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym twierdziła, iż nigdy nie otrzymała dokumentów, które świadczyłyby o cesji wierzytelności dokonanej na rzecz strony powodowej. W braku jakichkolwiek dokumentów pozwana nie jest w stanie stwierdzić istnienia należności oraz czy powód ma do niej prawo (k. 8).

Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny postanowieniem z dnia 19 kwietnia 2013 roku stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu oraz przekazał sprawę do rozpoznania do Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w W. (k. 13).

Powód zgodnie z art. 50537 k.p.c. z ówczesnym brzmieniem uzupełnił braki pozwu złożonego w elektronicznym postępowaniu upominawczym, nadto składając pismo procesowe, w którym podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie (k. 20-23).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 08 grudnia 2012 roku L..pl – net Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zawarła z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych na okres 24 miesięcy dotyczącą numerów (...) i (...) (umowa świadczenia usług telekomunikacyjnych - k. 33 – 41).

W dniu 21 czerwca 2011 roku strony zawarły aneks do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych dotyczący numeru (...), na podstawie którego umowa została przedłużona na okres kolejnych 12 miesięcy tj. do dnia 16 grudnia 2012 roku (aneks do umowy - k. 42 – 43).

(...) Sp. z o.o. wystawiła następujące faktury:

- w dniu 19 marca 2012 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 418,48 zł tytułem usług telekomunikacyjnych (faktura – k. 32),
- w dniu 19 kwietnia 2012 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 409,17 zł tytułu usług telekomunikacyjnych oraz odsetek (faktura – k. 28),
- w dniu 19 maja 2012 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 73,48 zł tytułem usług telekomunikacyjnych (faktura – k. 44).

(...) Sp. z o. o. wystawiła następujące noty:

- w dniu 19 kwietnia 2012 r. notę odsetkową nr (...) na kwotę 18,05 zł z tytułu faktur (...) (nota – k. 29),
- w dniu 19 maja 2012 r. notę obciążeniową nr (...) na kwotę 101,94 zł (nota – k. 30),

- w dniu 24 lipca 2012 r. notę obciążeniową nr (...) na kwotę 5,38 zł (nota – k. 31).

W dniu 28 września 2012 roku pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. a (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. doszło do zawarcia ramowej umowy przelewu wierzytelności, której przedmiotem było ustalenie zasad, w oparciu o które nastąpi przeniesienie na rzecz cesjonariusza istniejących i wymagalnych wierzytelności pieniężnych względem byłych abonentów, z którymi umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zostały rozwiązane lub wygasły, wynikających z niezapłaconych należności głównych oraz odsetek z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych na podstawie zawartych umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych (umowa ramowa – k. 25-27).

W dniu 24 października 2012 roku strony zawarły porozumienie do ramowej umowy przelewu wierzytelności (umowa przelewu wierzytelności - k. 25 – 27).

W dniu 07 grudnia 2012 roku powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 1 087,12 zł oraz poinformował o dokonanej w dniu 24 października 2012 roku cesji wierzytelności na rzecz (...) 1 F. S. (2)z siedzibą w W. (wezwanie do zapłaty wraz z informacją o cesji wierzytelności - k. 45 – 46).

W dniu 07 lutego 2013 roku (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz (...) wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, z którego wynika, iż zadłużenie na dzień 07 lutego 2013 roku wynosiło 1 108,99 zł. (wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego - k. 24).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej powołanych dowodów z dokumentów, których autentyczności strony nie kwestionowały, Sąd również nie miał wątpliwości, co do ich wartości dowodowej, dlatego mogły one stanowić podstawę ustaleń w sprawie.

Sąd oddalił wniosek dowodowy o dopuszczenie dowodu z załącznika do umowy przelewu wierzytelności. Pozwana już w sprzecznie złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym kwestionowała istnienie należności i cesję wierzytelności, a mimo tego powód w toku postępowania nie złożył załącznika wykazującego, że przedmiot umowy cesji stanowiła również wierzytelność przysługująca (...) Sp. z o.o. wobec pozwanej powołując się na ochronę danych osobowych innych dłużników. Zgodnie z § 2 ust. 18 umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 28 września 2012 roku powód mógł sporządzić w formie pisemnej częściowy skrócony wykaz wierzytelności bądź przedstawić płytę CD, na której znajdowały się wymagalne wierzytelności. Powód powinien liczyć się z koniecznością przedstawienia takich dokumentów wraz z wniesieniem pozwu w niniejszej sprawie, tym bardziej, iż stanowiły integralną część umowy przelewu wierzytelności i potwierdzać miały legitymację powoda, którą Sąd winien zbadać z urzędu.

Sąd oddalił wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność ustalenia istnienia wymagalnej należności pozwanej względem powoda mając na uwadze, że dowód ten zmierzałby do ustalenia okoliczności faktycznej, która winna zostać wykazana przez stronę powodową bez konieczności korzystania z opinii biegłego, skoro strona dysponowała stosowną dokumentacją w tym zakresie. Dowód z opinii biegłego winien być przeprowadzany dla wyjaśnienia okoliczności wymagających wiedzy specjalnej, a nie dla zastępowania strony w realizacji obowiązku dowodzenia. Nadto przeciwko dopuszczeniu tego dowodu przemawiał art. 5056 § 2 k.p.c., zgodnie z którym w postępowaniu uproszczonym nie stosuje się przepisów art. 278 k.p.c. – 291 k.p.c., wobec czego dowód z opinii biegłego nie może być dopuszczony i przeprowadzony w postępowaniu uproszczonym. Takie rozwiązanie jest kompromisem pomiędzy efektywnością tego postępowania oraz zasadami prawdy materialnej. W momencie kiedy Sąd uzna, iż sprawa jest wyjątkowo zawiła lub jej rozstrzygnięcie wymaga wiadomości specjalnych Sąd może pominąć przepisy o postępowaniu uproszczonym oraz prowadzić ją na zasadach ogólnych (art. 5057 k.p.c.). W rozpoznawanej sprawie nie zaistniała powyższa konieczność.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Kluczowym na kanwie rozpoznawanej sprawy jest ustalenie, czy pomiędzy powodem a (...) sp. z o.o. doszło do skutecznego przelewu wierzytelności przysługującej w stosunku do pozwanej spółki.

Zasadniczo powód wywodzi swoje roszczenie z umowy ramowej przelewu wierzytelności z dnia 28 września 2012 roku oraz porozumienia zawartego na podstawie tej umowy z dnia 24 października 2012 roku, na podstawie której doszło do przeniesienia w rozumieniu art. 509 i następnie k.c. z cedenta na rzecz cesjonariusza istniejących i wymagalnych wierzytelności pieniężnych względem byłych abonentów cedenta z którymi umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych wygasły bądź zostały rozwiązane. W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż fakt przejścia wierzytelności został wykazany za pomocą wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, który stanowi dokument urzędowy w rozumieniu art. 244 k.p.c.

Zgodnie ogólną regułą rozkładu ciężaru dowodu wyrażoną w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Bezsprzeczne jest, że przedstawienie przez stronę dowodu z dokumentu urzędowego skutkuje tym, iż stanowiłby on dowód tego co zostało w nim urzędowo zaświadczone, a zatem w niniejszej sprawie dokument taki stanowiłby dowód istnienia podstawy oraz wysokości roszczenia powoda. Nie można się jednakże zgodzić z powodem, że taki środek dowodowy w niniejszej sprawie został przedstawiony.

Pozycję prawną wyciągów z ksiąg funduszu inwestycyjnego określa art. 194 ustawy o funduszach inwestycyjnych, zgodnie z którym księgi rachunkowe funduszu sekurytyzacyjnego, wyciągi z tych ksiąg podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu i opatrzone pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym oraz wszelkie wystawione w ten sposób oświadczenia zawierające zobowiązania, zwolnienie z zobowiązań, zrzeczenie się praw lub pokwitowanie odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych oraz stanowią podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych i rejestrach publicznych.

Nowelizacją z dnia 19 kwietnia 2013 r. ustawodawca zmienił treść art. 194 ustawy o funduszach inwestycyjnych i dotychczasową treść oznaczył jako ust. 1 i dodał ust. 2 w brzmieniu: „Moc prawna dokumentów urzędowych, o której mowa w ust. 1, nie obowiązuje w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym.” (ustawa z dnia 19 kwietnia 2013 r. o zmianie ustawy - Prawo bankowe oraz ustawy o funduszach inwestycyjnych Dz. U. z dnia 5 lipca 2013 r. - Dz.U.2013.777). W ustępie trzecim powołanej nowelizacji ustawodawca określił 14-dniowy termin na wejście w życie ustawy, a w związku z ogłoszeniem ustawy w dniu 5 lipca 2013 r., weszła ona w życie z dniem 20 lipca 2013 r. Postępowanie w niniejszej sprawie zostało wszczęte w dniu 14 lutego 2013 r., nowelizacja miała więc miejsce w trakcie toczącego się postępowania. Zauważyć w tym miejscu należy, że w nowelizacji nie znalazły się przepisy intertemporalne dotyczące stosowania nowych przepisów do wszczętych już postępowań. Zgodnie z art. 316 § 1 k.p.c. podstawą rozstrzygnięcia o roszczeniu jest stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy, przy czym przez stan rzeczy należy rozumieć zarówno istniejące okoliczności faktyczne, jak i stan prawny. Z uwagi na brak jasno określonych reguł intertemporalnych, w niniejszej sprawie zastosowanie znajduje zasada bezpośredniego skutku ustawy nowej, albowiem analizowany przepis ma charakter procesowy, a jego treść związana jest z przypisaniem określonym środkom dowodowym mocy w postępowaniu cywilnym.

W tym miejscu warto również zwrócić uwagę na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2013 roku w sprawie o sygn. akt V CSK 329/12, w którego sentencji Sąd wskazał, iż „dane ujmowane w księgach rachunkowych funduszu oraz wyciągu z tych ksiąg mogą stanowić dowód jedynie tego, że określonej kwoty wierzytelność jest wpisana w księgach rachunkowych względem określonego dłużnika na podstawie opisanego w tych księgach zdarzenia np. cesji wierzytelności. Dokumenty więc potwierdzają, sam fakt zdarzenia w postaci cesji wierzytelności. Nie stanowią one jednak dowodu na skuteczność dokonanej cesji wierzytelności oraz istnienia i wysokości nabytej wierzytelności”.

Wobec powyższego złożony do akt wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego nie stanowi dowodu istnienia wierzytelności wobec pozwanej.

W ocenie Sąd złożone do akt, umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych wraz z aneksem oraz faktury i noty wystawione przez (...) Sp. z o.o. nie są wystarczające dla ustalenia zasadności naliczenia objętych fakturami i notami należności. W szczególności, wyłącznie na ich podstawie, brak jest możliwości zweryfikowania prawidłowości naliczenia należności, skoro brak jest dokumentów źródłowych tj. cennika czy regulaminu świadczenia usług.

Wątpliwości budzi również sama umowa ramowa przelewu wierzytelności, bowiem nie przesądza ona jednoznacznie o legitymacji czynnej powódki do występowania w niniejszym postępowaniu. Zauważyć należy, iż w § 1 ust. 1 umowy ramowej przelewu wierzytelności z dnia 28 września 2012 roku wskazane zostało, iż „przedmiotem umowy jest ustalenie zasad w oparciu, o które nastąpi przeniesienie w rozumieniu przepisów art. 509 i nast. k.c. – przez cedenta na rzecz cesjonariusza istniejących i wymagalnych wierzytelności pieniężnych względem byłych abonentów cedenta, zwanych dalej dłużnikami, z którymi umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zostały rozwiązane lub wygasły, wynikających z niezapłaconych należności głównych oraz odsetek z tytułu świadczenia przez cedenta usług telekomunikacyjnych na podstawie zawartych umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych na podstawie zawartych umów o świadczenie tych usług w celu zarządzania nimi”. Powyższe sformułowanie posiada charakter jedynie ogólnikowy i wskazuje jedynie na wole stron zawarcia takiej umowy. Powód nie przedstawił wraz z pozwem integralnej części umowy ramowej przelewu wierzytelności, którą stanowiła płyta CD zawierająca wykaz dłużników, a w szczególności specyfikację długu poprzez określenie m.in. jego tytułu, wysokości (§ 2 ust. 14 umowy). Powód posiadał również możliwość przedstawienia skróconego wykazu wierzytelności w formie papierowej, czego jednak też nie uczynił. Tym samym, nie można jednoznacznie stwierdzić, czy powód w rzeczywistości nabył jakąkolwiek wierzytelność przysługującą w stosunku do pozwanej, skoro z żadnego z przedstawionych dokumentów taka okoliczność jasno nie wynika, co wywołuje wątpliwości co do legitymacji po stronie powoda.

Wobec powyższego uznać należy, że powód nie podolał spoczywającemu na nim ciężarowi dowodu – nie przedstawił dowodów potwierdzających przysługiwanie (...) Sp. z o.o. wierzytelności wobec pozwanej, jak również nie wykazał, aby w drodze cesji nabył tę oznaczoną wierzytelność.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd w całości oddalił powództwo w niniejszej sprawie.

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem proszę doręczyć pełnomocnikowi powoda.